

РЕШЕНИЕ

№ 6870

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **2499** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. В. С. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-67/17.02.2022 г., на директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-73 от 31.01.2022г. на П. В. С. и е потвърдено Разпореждане № 21221394443 от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение. Жалбоподателят счита, че неправилно директорът на ТП на НОИ е установил, че не са допуснати пропуски и нарушения на законовите разпоредби при извършеното преизчисление и определяне размера на пенсията. Счита за неправилен извода, че размерът на пенсията, определен с новата тежест на осигурителния стаж, в сила от 25.12.2021г., не подлежи на увеличение с процент 3,8 за 2018г., съответно с 5,7% за 2019г. Счита, че административният акт е в противоречие с §7е от ПЗР на КСО, като поддържа, че ал.2 на §7е задължава административният орган да осъвремени, преизчисли и индексира пенсиите за осигурителен стаж и възраст съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането им до 24.12.2021г. включително, без да прави разлика за реда, по който е направено увеличението за съответната година. Твърди, че именно такава е и волята на законодателя. Моли решението да бъде отменено и делото да бъде върнато като преписка на

административния орган с указания за правилно приложение на §7е от ПЗР на КСО във връзка с чл.70 ал.1 т.1 от КСО .

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Моли, в случай че жалбата бъде отхвърлена, да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Не претендира разноси

Ответникът - директорът на ТП на НОИ С. –град – в съдебно заседание се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 519 от 22.07.2002 г. жалбоподателя П. В. С. е поискала отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/, като е представила документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, необходими за преценка на претендираното право на пенсия и за определяне на нейния размер.

С Разпореждане № 2 от 31.07.2002 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, исканата пенсия е отпусната по чл. 68, ал. 1 - 3 от КСО за зачетен осигурителен стаж 35 години, 07 месеца и 20 дни от трета категория труд и е спряна като по-неблагоприятна по размер в сравнение с получавана от лицето лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/.

С Разпореждане № 20 от 25.09.2002 г. личната пенсия за ОСВ е възстановена и изменена от датата на отпускането ѝ и е спряна личната пенсия за ИОЗ като по-неблагоприятна по размер.

С разпореждане от 12.03.2003 г. пенсията е изменена по чл. 21, ал. 1 от НПОС за зачетен осигурителен стаж 35 години, 08 месеца и 22 дни от трета категория труд и по индивидуален коефициент 1.404.

С разпореждане от 15.03.2006 г. е зачетен осигурителен стаж 36 години, 01 месец и 19 дни от трета категория труд.

През годините личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката е осъвременявана, преизчислявана и индексирана съобразно нормативната уредба, действаща след нейното отпускане.

С Разпореждане № 21214811320/01.07.2021 г. пенсията е осъвременена от 01.07.2021 г. на основание чл. 100 от КСО в размер 382.94 лв.

С Разпореждане №21221394443/01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване в ТП на НОИ С.-град, пенсията е преизчислена от 25.12.2021 г. на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО, като е определена в размер 416.77 лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-67/17.02.2022 г., на директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-73 от 31.01.2022г. на П. В. С..

По делото е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Според заключението на вещото лице, ако в преизчислението бяха отразени съответните увеличения на пенсията в сила от 01.07.2017 година, 01.07.2018 година и от 01.07.2019 година, изчислението на размера на пенсията за осигурителен стаж на П. С. би изглеждал така: Съгласно чл. 100 КСО/2016 година - $362,57 \text{ лв.} * 1,026 = 372,00 \text{ лв.} * 1,02364 = 380,79 \text{ лв.} * 1,03819 = 395,33 \text{ лв.} * 1,057 = 417,86 \text{ лв.} * 1,067 = 445,86 \text{ лв.} * 1,05 = 468,15 \text{ лв.}$ Следователно пенсията би се увеличила с 51,38

лв.

Ако при преизчислението беше включено увеличение на пенсията в размер на 3,05 %, считано от 01.07.2019 г. представляващ разликата между 5,7 % (фиксиран процент увеличение на пенсията от 01.07.2019 г.) и съотношението в променената тежест на осигурителния стаж (считано от 01.07.2019 г. г.) 1,2 към 1,169 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж, размерът на пенсията на жалбоподателката, считано от 25.12.2021 г. би изглеждало по следния начин:

- Съгласно чл. 100 КСО/2016 година - $362,57 \text{ лв.} * 1,026 = 372,00 \text{ лв.} * 1,0305 = 383,35 \text{ лв.} * 1,067 = 409,03 \text{ лв.} * 1,05 = 429,48 \text{ лв.}$ Пенсията би се увеличила с 12,71 лв.

По отношение на жалбоподателката, считано от 01.07.2018 година е приложен § 53, ал. 2 от ПЗР на КСО за преизчисляване на пенсията, което води до увеличаване на същата.

За 2019 година е приложен § 76, ал. 2 от ПЗР на КСО.

Коефициентът за 2018 година е 3,8%, а за 2019 година е 5,7%.

Процента на увеличение от нарастването на тежестта, на осигурителен стаж, в сила от 01.01.2022 година, от 1,2 на 1,35 в сила от 25.12.2021 година е 12,5

Процента на увеличение на пенсията на жалбоподателката за същия период е 8,83 %, като пенсията от 382,94 лв. е нараснала на 416,77 лв.

По изчислението с 12,5%, пенсията на жалбоподателката би се увеличила 14,04 лв. Заключение не е оспорено от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ КСО, разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО, ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното, процесното решение се явява издадено от компетентен орган. Разпореждане № 21221394443 от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град – Р. Д., също е издадено от компетентен орган, видно от приетата по делото Заповед № 1015-21-247/04.12.20218г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с която персонално са определени длъжностните лица, на които е възложено ръководството на пенсионно осигуряване по смисъла на чл.98 ал.1 т.1 и ал.2 и чл.99 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване.

Както при издаването на процесното решение, така и на потвърденото с него разпореждане е спазено изискването за форма съгласно чл. 117, ал. 3 и ал. 5 от КСО, вр. чл. 59 от АПК, като горестоящият орган е изложил подробни мотиви, обосноваващи изводите му за неоснователност на подадената пред него жалба. Посочени са фактически и правни основания.

В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, а и такива не се твърдят в предявената пред настоящия съд, жалба.

Спорът е относно приложението на материалния закон и се свежда до това дали при

преизчисляването на пенсията на жалбоподателя, съгласно §7е от ПЗР на КСО, следва да се вземат предвид и увеличенията на пенсията за 2017г., 2018г. и 2019г.

Правилото, относно изчисляването на размера на пенсиите за трудова дейност, съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО е, че размерът на пенсията се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи със съответен процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Към 01.01.2017г. разпоредбата на чл.70, ал.1 предвижда, че размерът на пенсията се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи със сумата, образувана от: по процент 1,1 на сто за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от процента за месеците осигурителен стаж.

След 31 декември 2016 г. процентът за всяка година осигурителен стаж нараства всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на 1,5. Процентът се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

Съгласно чл.100, ал. 1 от КСО, пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, се осъвременяват ежегодно от 1 юли с процент, равен на сбора от 50 на сто от нарастването на осигурителния доход и 50 на сто от индекса на потребителските цени през предходната календарна година.

Съгласно § 53, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО /обн. ДВ, бр. 61 от 2015г./, от 2017 г. до годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достигне 1,5, пенсиите не се осъвременяват по чл. 100. Според ал. 2, пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември на годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1, изречение първо достигне 1,5, се преизчисляват ежегодно от 1 юли на всяка календарна година, следваща годината на отпускането на пенсията, със съответния процент по чл. 70, ал. 1, изречение четвърто от КСО.

От 01.01.2018 г. е в сила и нова ал. 3 в § 53 от ПЗР на ЗИДКСО, според която, когато преизчисленият по реда на ал. 2 размер на пенсията е по-нисък от размера ѝ преди преизчисляването, увеличен с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето, пенсията се определя в по-високия размер.

Към 01.01.2018 г., когато е влязла в сила ал. 3 на § 53 от ПЗР на ЗИДКСО, разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от КСО е имала следното съдържание: размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. До 31 декември 2016 г. процентът е със стойност 1,1. След тази дата той нараства от първо число на всяка следваща календарна година с процент, равен или по-голям от процента, определен по правилото на чл. 100, ал. 1, до достигане на стойност 1,5. Процентът по изречение първо се определя ежегодно със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване.

Анализът на разпоредбата на § 53 от ПЗР на ЗИДКСО показва, че при предвиденото преизчисляване на пенсията по реда на ал. 2 полученият размер следва да се сравни с размера на пенсията, който би се получил съгласно ал. 3, ако преди преизчислението размерът на пенсията се увеличи с процента на нарастването на процента по чл. 70, ал. 1, изр. първо от КСО, който е 3.8 % сто. Следователно, прилага се един от двата способа за повишаване на пенсията – по ал. 2 или по ал. 3.

Разпоредбата на § 53, ал. 1 от ПЗР на ЗИДКСО е отменена от 01.01.2019 г. /ДВ, бр.102 от 2018г./, когато са приети § 7б и § 7в от ПЗР на КСО.

Според § 7 б, ал. 1 от ПЗР на КСО, през 2019 г. пенсиите също не се осъвременяват по чл. 100 от КСО. Размерът към 30 юни 2019 г. на пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се увеличава от 1 юли 2019 г. с процент 5,7 /ал.2/.

Съгласно § 7в, ал.1 от ПЗР на КСО, пенсиите, отпуснати с начална дата до 31 декември 2018 г., се преизчисляват от 1 юли 2019 г. с процент 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. Според ал. 2, преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 30 юни 2019 г. включително. Ал. 3 на § 7в предвижда, че когато преизчисленият размер на пенсията по ал. 1 и размерът на пенсията по § 7б, ал. 2 не са равни, пенсията се определя в по-високия размер.

Видно от посочените разпоредби, в § 7в, ал. 1 от ПЗР на КСО е предвидено преизчисление на отпуснатите пенсии въз основа на увеличаване тежестта на осигурителния стаж чрез посочения по-висок процент, с който се умножават годините и съответните месеци от осигурителния стаж, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията. В същото време, § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО предвижда за всички отпуснати до края на 2018 г. пенсии увеличаване на размера им към 30 юни 2019 г. с 5,7 %.

Алинея 3 на § 7в обаче изисква да се извърши сравнение между размера на пенсията при преизчислението по реда на § 7в, ал. 1 и размера, който би се получил при увеличението по § 7б, ал. 2, като се определи на правоимащото лице пенсия в размер на по-високата от двете суми. Следователно, както и по § 53 от ПЗР на ЗИДКСО, така и по § 7б и § 7в от ПЗР на КСО, преизчисляването на пенсията чрез повишаване на коефициента на осигурителен стаж не се кумулира с увеличението с 3,8%, респ. 5.7 %, т.е. прилага се единият или другият механизъм в зависимост от това кое е по-благоприятно за лицето. Същият принцип е заложен и в спорната разпоредба на § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Съгласно § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО, отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1.35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест, отпуснати с начална дата до 24 декември 2021 г. /вкл./, се преизчисляват от 25 декември 2021 г. със съответния коефициент по чл. 79, ал. 1. Аналогично на разпоредбата на § 7в, ал. 2, § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО също предвижда, че преизчисляването се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. В ал. 3 отново е предвидено преизчислението да се извършва, ако това е по - благоприятно за лицето.

Възраженията на жалбоподателя срещу това, че при преизчислението на пенсията му не са включени увеличения с 2,364 % за 2017г., с 3,819 % за 2018 г. и с 5,7 % за 2019 г. и твърденията, че органите по пенсионно осигуряване неправилно са приложили § 7, ал. 2 от ПЗР на КСО са неоснователни.

Видно е, че с приемането на разпоредбата на § 7е ПЗР на КСО законодателят отново, подобно на § 53, ал. 2 и § 7в, ал. 1, е заложил нарастване на пенсиите чрез единия от двата показателя /осигурителен доход и осигурителен стаж/, въз основа на които се

формира размера на пенсията, а именно – чрез нарастване тежестта на осигурителния стаж, при което преизчислението по този ред отново е под условие, че се явява по-благоприятно за лицето. Новото преизчисление идва да замести предходните преизчисления, извършени въз основа на § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО § 7в, ал.1 от ПЗР на КСО.

Вярно е, че ал. 2 на § 7е не ограничава осъвременяването, преизчисляването и индексирването на пенсията до това по чл. 100 от КСО. Правилно обаче органите по пенсионното осигуряване са приели, че визираното в § 53, ал. 3 и § 7б, ал. 2 от ПЗР КСО увеличение със съответните проценти е неприложимо към преизчисления размер на пенсиите по реда на §7е ПЗР на КСО.

В § 53, ал. 3 и § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО не е предвидено общо увеличение със съответен процент на целия размер на пенсиите, т.е. не се прави всеобща индексация или осъвременяване на пенсиите, а се предоставя алтернатива на заложената формула на преизчисление, така че да се гарантира целеното през годините нарастване на пенсията. Преизчисленията по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО и по § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО за 2019 г. не могат да се „насложат“ върху преизчислението по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, тъй като по същество те се заместват от него, а увеличенията по § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО и § 7б, ал. 2 от ПЗР на КСО са неприложими, доколкото след преизчислението по § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО няма как да е изпълнена хипотезата /съответният размер на пенсията/ на § 53, ал. 3 и § 7б, ал. 2 от КСО.

От изслушаното заключение на ССЕ не се установяват факти, оборващи направените от длъжностното лице и от директора на ТП на НОИ С.-град изводи. Изчисленията на вещото лице касаят евентуални размери на пенсията, съобразно направени от жалбоподателката искания, които са в противоречие с конкретното съдържание на действащите през 2017г., 2018г., и 2019г. разпоредби за преизчисление на пенсиите.

Какъв е приложимият процент за увеличение на пенсията е правен въпрос, поради което преценката се извършва от административния орган и нейната законосъобразност е предмет на анализ в настоящото съдебно производство. Вещото лице е посочило и методът, по който е бил определен размерът на пенсията на жалбоподателя, който съответства на този, използван от административния орган.

От събраните доказателства, както и от заключението на вещото лице е видно, че размерът на пенсията е определен правилно от административния орган. По делото не са ангажирани други доказателства, от които да се направи извод в обратна насока.

С оглед изложеното, съдът приема, че органите по осигуряването правилно са приложили материалния закон и издаденото разпореждане, както и потвърждаващото го решение на Директора на ТП на НОИ са законосъобразни. При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева, на основание чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 78, ал.8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. С. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-67/17.02.2022 г., на директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-73 от 31.01.2022г. на П. В. С. и е потвърдено Разпореждане № 21221394443 от 01.01.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА П. В. С. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на НОИ сумата в размер на 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: